

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 107

39e jaargang

30 april 1996

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

96/279/EG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 26 februari 1996 tot wijziging van Beschikking 79/542/EEG van de Raad en van de Beschikkingen 92/260/EEG, 93/195/EEG, 93/196/EEG en 93/197/EEG ⁽¹⁾ 1

96/280/EG:

- ★ Aanbeveling van de Commissie van 3 april 1996 betreffende de definitie van de kleine en middelgrote ondernemingen ⁽¹⁾ 4

96/281/EG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 3 april 1996 inzake het overeenkomstig Richtlijn 90/220/EEG van de Raad in de handel brengen van genetisch gemodificeerde sojabonen (*Glycine max* L.) met verhoogde tolerantie voor het herbicide glyfo-saat ⁽¹⁾ 10

96/282/Euratom:

- ★ Besluit van de Commissie van 10 april 1996 tot reorganisatie van het Gemeenschap-pelijk Centrum voor Onderzoek 12

96/283/EG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 11 april 1996 houdende goedkeuring van het programma voor de uitroeiing van de ziekte van Aujeszky in Luxemburg ⁽¹⁾ 16

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

1

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Inhoud (vervolg)

96/284/EG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 12 april 1996 tot vaststelling van de lijst van maatregelen waarvoor Verordening (EEG) nr. 4045/89 van de Raad niet geldt 17

96/285/EG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 12 april 1996 houdende wijziging van Beschikking 94/278/EG tot vaststelling van de lijst van derde landen waaruit de Lid-Staten de invoer van bepaalde produkten als bedoeld bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad toestaan ⁽¹⁾ 19

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 26 februari 1996

tot wijziging van Beschikking 79/542/EEG van de Raad en van de Beschikkingen 92/260/EEG, 93/195/EEG, 93/196/EEG en 93/197/EEG

(Voor de EER relevante tekst)

(96/279/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/426/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van veterinaire voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, en met name op de artikelen 12, 13, 14, 15, 16 en 18 en op artikel 19, onder i) en ii),

Overwegende dat bij Beschikking 79/542/EEG van de Raad⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/132/EG van de Commissie⁽³⁾, een lijst is vastgesteld van derde landen waaruit de Lid-Staten de invoer van onder meer paardachtigen toestaan;

Overwegende dat bij Beschikking 92/160/EEG van de Commissie⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 95/536/EG⁽⁵⁾, sommige derde landen zijn geregionaliseerd ten aanzien van de invoer van paardachtigen;

Overwegende dat de veterinaire voorschriften en veterinaire certificering voor tijdelijke toelating van gere-

gistreeerde paarden, voor de invoer van voor de slacht bestemde paardachtigen en voor de invoer van geregistreerde paardachtigen en van als fok- en gebruiksdier gehouden paardachtigen zijn vastgesteld bij respectievelijk Beschikking 92/260/EEG van de Commissie⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/81/EG⁽⁷⁾, en de Beschikkingen 93/196/EEG⁽⁸⁾ en 93/197/EEG⁽⁹⁾ van de Commissie, beide laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/82/EG⁽¹⁰⁾, en dat de veterinaire voorschriften en veterinaire certificering voor het opnieuw binnenbrengen, na tijdelijke uitvoer, van geregistreerde paarden zijn vastgesteld bij Beschikking 93/195/EEG van de Commissie⁽¹¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 95/323/EG⁽¹²⁾;

Overwegende dat met wijzigingen in de gezondheidstoestand in derde landen rekening is gehouden door wijziging van de genoemde beschikkingen; dat evenwel is gebleken dat deze wijzigingen soms onvolledig waren en dat er omissies zijn geweest, zodat deze situatie moet worden verholpen en de bedoelde beschikkingen dienovereenkomstig moeten worden gewijzigd;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

⁽⁶⁾ PB nr. L 130 van 15. 5. 1992, blz. 67.

⁽⁷⁾ PB nr. L 19 van 25. 1. 1996, blz. 52.

⁽⁸⁾ PB nr. L 86 van 6. 4. 1993, blz. 7.

⁽⁹⁾ PB nr. L 86 van 6. 4. 1993, blz. 16.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 19 van 25. 1. 1996, blz. 56.

⁽¹¹⁾ PB nr. L 86 van 6. 4. 1993, blz. 1.

⁽¹²⁾ PB nr. L 190 van 11. 8. 1995, blz. 11.

⁽¹⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 42.

⁽²⁾ PB nr. L 146 van 14. 6. 1979, blz. 15.

⁽³⁾ PB nr. L 30 van 8. 2. 1996, blz. 52.

⁽⁴⁾ PB nr. L 71 van 18. 3. 1992, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB nr. L 304 van 16. 12. 1995, blz. 49.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Artikel 1, lid 3, onder c), van Beschikking 79/542/EEG wordt geschrapt.

Artikel 2

Beschikking 92/260/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. in bijlage I wordt de lijst van de landen van groep B vervangen door:

„Australië, Bulgarije, Wit-Rusland, Bosnië-Herzegovina, Cyprus, Republiek Tsjechië, Estland, Kroatië, Hongarije, Litouwen, Letland, Fyrom (voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië), Nieuw-Zeeland, Polen, Roemenië, Rusland ⁽¹⁾, Slovenië, Republiek Slowakije, Oekraïne”;

2. in bijlage I wordt de lijst van de landen van groep D vervangen door:

„Argentinië, Barbados, Bermuda, Bolivia, Brazilië ⁽¹⁾, Chili, Cuba, Jamaica, Mexico, Paraguay, Uruguay”;

3. in bijlage II wordt de titel van certificaat B vervangen door:

„GEZONDHEIDSCERTIFICAAT
voor tijdelijke toelating (minder dan 90 dagen) tot het grondgebied van de Gemeenschap van geregistreerde paarden uit Australië, Bulgarije, Wit-Rusland, Bosnië-Herzegovina, Cyprus, Republiek Tsjechië, Estland, Kroatië, Hongarije, Litouwen, Letland, Fyrom (voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië), Nieuw-Zeeland, Polen, Roemenië, Rusland ⁽¹⁾, Slovenië, Republiek Slowakije, Oekraïne”;

4. in bijlage II wordt hoofdstuk III, punt d), derde streepje, van de certificaten A, B, C, D en E vervangen door:

„— Australië, Bulgarije, Wit-Rusland, Canada, Zwitserland, Cyprus, Republiek Tsjechië, Estland, Groenland, Hong-Kong, Kroatië, Hongarije, IJsland, Japan, Litouwen, Letland, Fyrom (voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië), Macao, Maleisië (schiereiland), Noorwegen, Nieuw-Zeeland, Polen, Roemenië, Rusland ⁽¹⁾, Singapore, Slovenië, Republiek Slowakije, Oekraïne, Verenigde Staten van Amerika”.

Artikel 3

Beschikking 93/195/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. in bijlage I wordt de lijst van de landen van groep A vervangen door:

„Zwitserland, Groenland, IJsland”;

2. in bijlage I wordt de lijst van de landen van groep B vervangen door:

„Australië, Bulgarije, Wit-Rusland, Bosnië-Herzegovina, Cyprus, Republiek Tsjechië, Estland, Kroatië, Hongarije, Litouwen, Letland, Fyrom (voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië), Nieuw-Zeeland, Polen, Roemenië, Rusland ⁽¹⁾, Slovenië, Republiek Slowakije, Oekraïne”;

3. in bijlage II wordt de lijst van de landen van groep A in de titel van het gezondheidscertificaat vervangen door:

„Zwitserland, Groenland, IJsland”;

4. in bijlage II wordt de lijst van de landen van groep B in de titel van het gezondheidscertificaat vervangen door:

„Australië, Bulgarije, Wit-Rusland, Bosnië-Herzegovina, Cyprus, Republiek Tsjechië, Estland, Kroatië, Hongarije, Litouwen, Letland, Fyrom (voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië), Nieuw-Zeeland, Polen, Roemenië, Rusland ⁽¹⁾, Slovenië, Republiek Slowakije, Oekraïne”.

Artikel 4

Beschikking 93/196/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. in bijlage I wordt de landenlijst in voetnoot 5 vervangen door:

„Australië, Canada, Zwitserland, Groenland, IJsland, Nieuw-Zeeland en Verenigde Staten van Amerika”;

2. in bijlage II wordt de lijst van de landen van groep A in voetnoot 3 vervangen door:

„Zwitserland, Groenland en IJsland”;

3. in bijlage II wordt de lijst van de landen van groep B in voetnoot 3 vervangen door:

„Australië, Bulgarije, Wit-Rusland, Bosnië-Herzegovina, Cyprus, Republiek Tsjechië, Estland, Kroatië, Hongarije, Litouwen, Letland, Fyrom (voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië), Nieuw-Zeeland, Polen, Roemenië, Rusland ⁽¹⁾, Slovenië, Republiek Slowakije, Oekraïne”.

Artikel 5

Beschikking 93/197/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. in bijlage I wordt de lijst van de landen van groep A vervangen door:

„Zwitserland, Groenland, IJsland”;

2. in bijlage I wordt de lijst van de landen van groep B vervangen door:

„Australië, Bulgarije, Wit-Rusland, Bosnië-Herzegovina, Cyprus, Republiek Tsjechië, Estland, Kroatië, Hongarije, Litouwen, Letland, Fyrom (voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië), Nieuw-Zeeland, Polen, Roemenië, Rusland ⁽¹⁾, Slovenië, Republiek Slowakije, Oekraïne”;

3. in bijlage II wordt de titel van certificaat A vervangen door:

„GEZONDHEIDSCERTIFICAAT
voor de invoer in de Gemeenschap van geregistreerde paardachtigen en van als fok- en gebruiksdier gehouden paardachtigen uit Zwitserland, Groenland en IJsland”;

4. in bijlage II wordt de titel van certificaat B vervangen door:

„GEZONDHEIDSCERTIFICAAT
voor de invoer in de Gemeenschap van geregistreerde paardachtigen en van als fok- en gebruiksdier gehouden paardachtigen uit Australië, Bulgarije, Wit-Rusland, Bosnië-Herzegovina, Cyprus, Republiek Tsjechië, Estland, Kroatië, Hongarije, Litouwen, Letland, Fyrom (voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië), Nieuw-Zeeland, Polen, Roemenië, Rusland ⁽¹⁾, Slovenië, Republiek Slowakije, Oekraïne”.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 26 februari 1996.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 3 april 1996

betreffende de definitie van de kleine en middelgrote ondernemingen

(Voor de EER relevante tekst)

(96/280/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 155, tweede streepje,

Overwegende dat de tenuitvoerlegging van het geïntegreerd programma ten behoeve van het midden- en kleinbedrijf (MKB) en de ambachtelijke sector ⁽¹⁾, hierna „geïntegreerd programma” genoemd, overeenkomstig het Witboek over groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid de totstandbrenging van een samenhangend, zichtbaar en efficiënt kader vereist, waarin het beleid ten gunste van de kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) kan worden gevoerd;

Overwegende dat reeds lang vóór de tenuitvoerlegging van het geïntegreerd programma diverse communautaire beleidsmaatregelen op de KMO's als doelgroep waren gericht en dat bij elk van die maatregelen voor de omschrijving van de KMO's verschillende criteria werden gehanteerd; dat een aantal van die communautaire beleidsmaatregelen geleidelijk tot ontwikkeling is gekomen zonder een gemeenschappelijke benadering en zonder een algemene overdenking van de elementen die objectief een kleine of een middelgrote onderneming vormen, met als gevolg dat er een aanzienlijke verscheidenheid aan criteria bestaat, hetgeen tot een veelheid aan thans op communautair niveau gehanteerde definities heeft geleid naast die welke door de Europese Investeringsbank (EIB) en door het Europees Investeringsfonds (EIF) worden gebezigd, nog afgezien van het tamelijk brede gamma aan definities dat in de Lid-Staten kan worden aangetroffen;

Overwegende dat vele Lid-Staten geen algemene definitie hebben en regels toepassen die op gebruiken gebaseerd zijn of die naar gelang van de sectoren verschillen; dat andere strikt de definitie in de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf ⁽²⁾ volgen;

Overwegende dat het bestaan van uiteenlopende definities zowel op gemeenschappelijk als op nationaal niveau tot incoherentie en ook tot verstoring van de concurrentie tussen de ondernemingen kan leiden; dat met het geïntegreerd programma wordt beoogd de coördinatie te versterken tussen de diverse communautaire initiatieven ten

gunste van de KMO's enerzijds en tussen deze initiatieven en die op nationaal niveau anderzijds; dat deze doelstellingen slechts met succes kunnen worden bekroond, indien er op het stuk van de definitie van kleine en middelgrote ondernemingen klaarheid komt;

Overwegende dat in het verslag van de Commissie aan de Europese Raad van Madrid van 15 en 16 december 1995 wordt benadrukt dat een meer op de KMO's gerichte inspanning is vereist om in alle sectoren van de economie meer werkgelegenheid te creëren;

Overwegende dat de Raad van Ministers „Onderzoek” van 29 september 1994 heeft vastgesteld dat, wanneer de KMO's een voorkeursbehandeling wordt gegeven, tevens duidelijker moet worden omschreven wat onder een kleine of een middelgrote onderneming moet worden verstaan; dat deze Raad bijgevolg de Commissie heeft verzocht de voor de omschrijving van KMO's te hanteren criteria opnieuw te onderzoeken;

Overwegende dat de Commissie in een eerste, op verzoek van de Raad van Ministers „Industrie” van 28 mei 1990 opgesteld en in 1992 aan de Raad voorgelegd, verslag reeds had voorgesteld aan de wildgroei van het aantal op communautair niveau gebruikte definities paal en perk te stellen; dat de voorkeur van de Commissie meer bepaald naar de volgende vier criteria uitging: werknemersbestand, omzet, balanstotaal en zelfstandigheid, waarbij zij voor kleine en voor middelgrote ondernemingen drempelwaarden van 50, respectievelijk 250, werknemers voorstelde;

Overwegende dat deze definitie in de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf en in alle andere, na 1992 aangenomen of herziene kaderregelingen en mededelingen werd overgenomen (met name de mededeling van de Commissie inzake de versnelde goedkeuringsprocedure voor steunmaatregelen ten behoeve van het midden- en kleinbedrijf en voor wijzigingen van bestaande steunregelingen ⁽³⁾, de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu ⁽⁴⁾ en de communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden ⁽⁵⁾);

⁽³⁾ PB nr. C 213 van 19. 8. 1992, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB nr. C 72 van 10. 3. 1994, blz. 3, met name voetnoot 16.

⁽⁵⁾ PB nr. C 368 van 23. 12. 1994, blz. 12.

⁽¹⁾ Document COM(94) 207 def.

⁽²⁾ PB nr. C 213 van 19. 8. 1992, blz. 2.

Overwegende dat andere maatregelen deze definitie geheel of gedeeltelijk hebben overgenomen, met name Vierde Richtlijn 78/660/EEG van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g), van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschappen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/8/EG ⁽²⁾, Besluit 94/217/EG van de Raad van 19 april 1994 betreffende de toekenning van communautaire rentesubsidies op leningen voor kleine en middelgrote ondernemingen die door de Europese Investeringsbank in het kader van haar tijdelijke leningsfaciliteit worden verstrekt ⁽³⁾ (de zogeheten „KMO-faciliteit”) en het MKB-initiatief ⁽⁴⁾ in het kader van de structuurfondsen;

Overwegende dat deze convergentie evenwel nog niet haar beslag heeft gekregen; dat sommige programma's nog steeds zeer uiteenlopende drempelwaarden bevatten of sommige criteria, zoals zelfstandigheid, buiten beschouwing laten;

Overwegende dat het dienstig is dat dit convergentieproces op de grondslag van de in de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf vervatte regels wordt voortgezet en voltooid; dat de Commissie bij alle onder haar eigen verantwoordelijkheid gevolgde beleidslijnen dezelfde criteria en drempelwaarden zou moeten toepassen als die waarvan zij van de Lid-Staten naleving verlangt;

Overwegende dat voorts in de context van een interne markt zonder binnengrenzen de behandeling van de ondernemingen op een sokkel van gemeenschappelijke regels moet zijn gebaseerd, met name wat de van overheidswege op zowel nationaal als communautair niveau geboden ondersteuning betreft;

Overwegende dat een dergelijke aanpak des te noodzakelijker is omdat er tal van wisselwerkingen tussen de nationale en de communautaire maatregelen ten behoeve van de KMO's bestaan, bij voorbeeld wat structuurfondsen en onderzoek betreft; dat dit betekent dat situaties moeten worden vermeden waarin de Gemeenschap haar acties op de ene categorie van KMO's toespist en de Lid-Staten die van hen op een andere categorie ervan;

Overwegende dat de inachtneming van een zelfde definitie door de Commissie, de Lid-Staten, de EIB en het EIF de samenhang en de doeltreffendheid van het op de KMO's gerichte beleid zou versterken en zo de risico's van concurrentievervalsing zou beperken; dat bovendien vele op de KMO's gerichte programma's door de Lid-Staten en de Gemeenschap en, in sommige gevallen, door de EIB en het EIF worden medegefinancierd;

Overwegende dat, alvorens drempelwaarden voor de definitie van de KMO's aan te geven, eveneens dient te

worden vermeld dat dit streven naar rationalisering en ter vaststelling van een referentienorm niet betekent dat ondernemingen die deze drempelwaarden overschrijden, geen aandacht van de Commissie of van de overheden in de Lid-Staten verdienen; dat het evenwel veeleer passender zou zijn dit probleem op te lossen langs de weg van specifieke maatregelen die in het kader van elk van de desbetreffende programma's, met name de internationale samenwerkingsprogramma's, worden ingepast, dan door een verschillende definitie van de KMO's in te voeren, respectievelijk te behouden;

Overwegende dat het criterium van het aantal werknemers zeker een van de belangrijkste is en als dwingend moet worden beschouwd, maar dat de invoering van een financieel criterium een noodzakelijke aanvulling vormt om het werkelijke belang van een onderneming, haar prestaties en haar positie ten opzichte van haar concurrenten te kunnen afmeten;

Overwegende dat het echter evenmin wenselijk zou zijn de omzet als het enige financiële criterium te hanteren, omdat ondernemingen uit de handels- en de distributiesector vanwege hun aard een hogere omzet hebben dan die uit de be- en verwerkende nijverheid; dat het omzetcriterium derhalve dient te worden gecombineerd met dat van het balanstotaal, dat de totale waarde van een onderneming aangeeft, waarbij een van deze beide financiële criteria mag worden overschreden;

Overwegende dat zelfstandigheid eveneens een fundamenteel criterium blijft in de mate waarin een KMO die aan een grote groep toebehoort, over middelen en steun beschikt die concurrenten van gelijkaardige omvang moeten ontberen; dat uitsluiting van juridische constructies van KMO's waardoor een groep wordt gevormd die in feite de economische macht van een KMO overtreft, eveneens dienstig is;

Overwegende dat, wat het zelfstandigheids criterium betreft, de Lid-Staten, de EIB en het EIF zich ervan zouden moeten vergewissen dat de definitie niet wordt omzeild door ondernemingen die formeel weliswaar aan dit criterium voldoen, maar waarin in feite de zeggenschap door een grote onderneming of door verscheidene grote ondernemingen gezamenlijk wordt uitgeoefend;

Overwegende dat deelnemingen van openbare participatiemaatschappijen of die van ondernemingen voor risicokapitaal over het algemeen niet tot gevolg hebben dat een onderneming de kenmerken die van haar een KMO maken, verliest; dat zij derhalve als te verwaarlozen kunnen worden beschouwd; dat hetzelfde geldt voor deelnemingen van institutionele beleggers, die doorgaans ten opzichte van de onderneming waarin zij hebben belegd, een gepaste afstand bewaren;

Overwegende dat een oplossing dient te worden gevonden voor het probleem van de vennootschappen op aandelen, die weliswaar tot de KMO behoren, maar die wegens de spreiding van hun kapitaal en de anonimiteit

⁽¹⁾ PB nr. L 222 van 14. 8. 1978, blz. 11.

⁽²⁾ PB nr. L 82 van 25. 3. 1994, blz. 33.

⁽³⁾ PB nr. L 107 van 28. 4. 1994, blz. 57; zie het verslag COM(94) 434 def. van de Commissie van 19 oktober 1994 ter zake.

⁽⁴⁾ PB nr. C 180 van 1. 7. 1994, blz. 10.

van hun aandeelhouders de samenstelling van het aandeelhouderschap niet precies kennen en daardoor niet kunnen weten of zij aan het zelfstandigheidscriterium voldoen;

Overwegende dat om de KMO te definiëren vrij strikte criteria dienen te worden vastgesteld, zodat de maatregelen die voor die ondernemingen zijn bedoeld ook werkelijk aan de ondernemingen waarvoor de omvang een handicap betekent, ten goede komen;

Overwegende dat de drempel van 500 werknemers niet werkelijk selectief is, omdat nagenoeg alle ondernemingen (99,9 % van de 14 miljoen ondernemingen), en qua werkgelegenheid en omzet vrijwel drie vierde van de Europese economie, eronder vallen; dat een onderneming met 500 werknemers over dusdanige menselijke, financiële en technische hulpmiddelen beschikt dat zij daarmee ruimschoots het kader van middelgrote onderneming, dit wil zeggen gelijkheid van eigendom en leiding, veelal een familiaal karakter en geen dominante marktpositie, overschrijdt;

Overwegende dat ondernemingen met 250 à 500 werknemers veelal niet alleen een zeer sterke marktpositie innemen, maar op het gebied van productie, verkoop, marketing, onderzoek en personeelsbeheer ook over zeer solide beheerstructuren beschikken, waardoor zij duidelijk van middelgrote ondernemingen met maximaal 250 werknemers verschillen; dat in laatstgenoemde groep deze structuren veel kwetsbaarder zijn; dat de drempel van 250 werknemers derhalve een betekenisvoller beeld van een KMO geeft;

Overwegende dat deze drempel van 250 werknemers in de communautaire definities reeds het veelvuldigst wordt gebruikt en dat veel Lid-Staten die grens in navolging van de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf in hun wetgeving hebben opgenomen; dat de EIB eveneens heeft besloten bij de toekenning van een groot deel van de leningen in het kader van Besluit 94/217/EG deze definitie te hanteren;

Overwegende dat uit door Eurostat uitgevoerde studies blijkt dat de omzet van een onderneming met 250 werknemers in 1994 gemiddeld niet hoger was dan 40 miljoen ecu en het derhalve geëigend voorkomt voor de omzet een drempelbedrag van 40 miljoen ecu aan te houden; dat recente berekeningen uitwijzen dat de gemiddelde verhouding tussen omzet en balanstotaal bij de KMO's en bij de kleine ondernemingen gemiddeld 1,5 bedraagt ⁽¹⁾; dat het bijgevolg aanbeveling verdient het drempelbedrag voor het balanstotaal op 27 miljoen ecu te stellen;

Overwegende dat binnen de KMO's evenwel een onderscheid moet worden gemaakt tussen middelgrote, kleine en micro-ondernemingen; dat laatstgenoemde niet moeten worden gelijkgesteld met ambachtelijke ondernemingen,

⁽¹⁾ Bron: BACH (gegevensbank met geharmoniseerde rekeningen).

die vanwege de specifieke kenmerken ervan ook voortaan nog op nationaal niveau zullen worden gedefinieerd;

Overwegende dat de drempelbedragen voor kleine ondernemingen op dezelfde wijze dienen te worden vastgesteld; dat dit tot een drempel van 7 miljoen ecu voor de omzet en van 5 miljoen ecu voor het balanstotaal leidt;

Overwegende dat de gekozen drempels niet noodzakelijk representatief zijn voor de gemiddelde KMO, maar louter maxima vormen om alle ondernemingen met de kenmerken van een KMO of van een kleine onderneming in de ene of de ander categorie te kunnen onderbrengen;

Overwegende dat de voor definiëring van de KMO's vastgestelde totale drempelbedragen voor de omzet en voor het balanstotaal, telkens wanneer daaraan behoefte bestaat, dienen te worden herzien om rekening te houden met de veranderende economische omstandigheden, zoals bij voorbeeld die ten aanzien van de prijsniveaus en de produktiviteitsstijging bij het bedrijfsleven;

Overwegende dat de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf zal worden aangepast door de thans daarin gehanteerde definities te vervangen door een verwijzing naar deze aanbeveling;

Overwegende dat eveneens erin dient te worden voorzien dat bij de volgende wijziging van de drempels in Vierde Richtlijn 78/660/EEG, waarbij de Lid-Staten de mogelijkheid wordt geboden de KMO's van sommige verplichtingen inzake de openbaarmaking van de rekeningen vrij te stellen, de Commissie zal voorstellen de thans geldende definitie door een verwijzing naar deze aanbeveling te vervangen;

Overwegende dat het voorts wenselijk zou zijn dat bij evaluaties van op de KMO's gerichte maatregelen de Commissie, de Lid-Staten, de EIB en het EIF nauwkeurig aangeven welke ondernemingen daarvan genieten, waarbij zij tussen diverse categorieën KMO's zouden moeten onderscheiden naar de omvang ervan, omdat een betere kennis van de begunstigen het immers mogelijk maakt de maatregelen ten behoeve van de KMO's bij te stellen en deze doelgerichter te maken, waardoor de communautaire maatregelen aan doeltreffendheid winnen;

Overwegende dat deze drempels slechts maxima voorstellen omdat, indien de Lid-Staten, de EIB en het EIF hun acties op een welbepaalde KMO-categorie willen toespitsen, zij over enige flexibiliteit moeten kunnen blijven beschikken om lagere drempels vast te stellen dan de communautaire;

Overwegende dat aan de Lid-Staten, de EIB en het EIF om redenen van administratieve vereenvoudiging eveneens de mogelijkheid wordt geboden om voor de tenuitvoerlegging van sommige van hun beleidslijnen slechts één criterium in aanmerking te nemen, namelijk dat van het aantal werknemers, met uitzondering van de terreinen die door de diverse kaderregelingen voor overheidssteun worden bestreken, waarbij ook de toepassing en de inachtneming van financiële criteria worden verlangd;

Overwegende dat deze aanbeveling louter betrekking heeft op de definitie van de KMO's die in het kader van de diverse vormen van in de Gemeenschap en binnen de Europese Economische Ruimte gevoerd communautair beleid wordt gehanteerd,

DOET DE VOLGENDE AANBEVELING:

Artikel 1

De Lid-Staten, de Europese Investeringsbank en het Europees Investeringsfonds wordt aanbevolen:

- zich naar de bepalingen van artikel 1 van de bijlage te richten voor al hun op „KMO's”, „middelgrote ondernemingen”, „kleine ondernemingen” of „micro-ondernemingen” gerichte programma's;
- zich naar de voor de omzet en het balanstotaal gekozen maxima te richten in geval van wijziging door de Commissie overeenkomstig artikel 2 van de bijlage;
- de nodige maatregelen te nemen om de in artikel 3, lid 2, van de bijlage vastgestelde grootteklassen te hanteren, met name bij het opmaken van de balans van het gebruik dat zij van de communautaire financiële instrumenten maken.

Artikel 2

De bij artikel 1 van de bijlage vastgestelde drempels stellen maxima voor. De Lid-Staten, de Europese Investe-

ringsbank en het Europees Investeringsfonds is het in sommige gevallen toegestaan lagere drempels vast te stellen. Voor de tenuitvoerlegging van sommige beleidsmaatregelen is het hun eveneens toegestaan alleen het criterium van het werknemersaantal te gebruiken, behalve op terreinen die door de diverse kaderregelingen voor staatssteun worden bestreken.

Artikel 3

Om de Commissie in staat te stellen de gemaakte voorstellen te evalueren, worden de Lid-Staten, de Europese Investeringsbank en het Europees Investeringsfonds uitgenodigd de Commissie vóór 31 december 1997 in kennis te stellen van de maatregelen die zij hebben genomen om aan deze aanbeveling gevolg te geven.

Artikel 4

Deze aanbeveling betreft de definitie van KMO's zoals deze wordt gehanteerd in de diverse vormen van in de Gemeenschap en binnen de Europese Economische Ruimte toegepast communautair beleid en is gericht tot de Lid-Staten, tot de Europese Investeringsbank en tot het Europees Investeringsfonds.

Gedaan te Brussel, 3 april 1996.

Voor de Commissie

Christos PAPOUTSIS

Lid van de Commissie

BIJLAGE

DOOR DE COMMISSIE VASTGESTELDE DEFINITIE VAN DE KLEINE EN MIDDELGROTE ONDERNEMINGEN

Artikel 1

1. De kleine en middelgrote ondernemingen, hierna „KMO's” genoemd, worden omschreven als ondernemingen:

- met minder dan 250 werknemers,
- en waarvan
 - ofwel de jaaromzet 40 miljoen ecu niet overschrijdt,
 - ofwel het jaarlijks balanstotaal 27 miljoen ecu niet overschrijdt en
- die het zelfstandigheids criterium in acht nemen zoals dit in lid 3 is omschreven.

2. Indien het noodzakelijk is tussen een kleine en een middelgrote onderneming te onderscheiden, wordt de „kleine onderneming” omschreven als een onderneming:

- met minder dan 50 werknemers,
- en waarvan
 - ofwel de jaaromzet 7 miljoen ecu niet overschrijdt,
 - ofwel het jaarlijks balanstotaal 5 miljoen ecu niet overschrijdt en
- die het zelfstandigheids criterium in acht neemt zoals dit in lid 3 is omschreven.

3. Als „zelfstandig” wordt beschouwd de onderneming die niet voor 25 % of meer van het kapitaal of van de stemrechten in handen is van één onderneming of van verscheidene ondernemingen gezamenlijk die niet aan de definitie van de KMO of van de kleine onderneming, naar gelang van het geval, beantwoorden. Deze drempelwaarde mag in twee gevallen worden overschreden:

- indien de onderneming in handen is van openbare participatiemaatschappijen, van ondernemingen van risicokapitaal of van institutionele beleggers, mits deze individueel noch gezamenlijk in enig opzicht zeggenschap over de onderneming hebben;
- indien het wegens de spreiding van het kapitaal onmogelijk is te weten in wiens handen het is, en de onderneming verklaart dat zij redelijkerwijs mag aannemen niet voor 25 % of meer in handen te zijn van één onderneming of van verscheidene ondernemingen gezamenlijk die niet aan de definitie van de KMO of van de kleine onderneming, naar gelang van het geval, beantwoorden.

4. Bij de berekening van de in de leden 1 en 2 bedoelde drempelwaarden dienen bijgevolg de relevante cijfers voor de begunstigde onderneming en die voor alle ondernemingen waarvan zij rechtstreeks of onrechtstreeks 25 % of meer van het kapitaal of van de stemrechten in handen heeft, te worden samengeteld.

5. Indien een onderscheid tussen micro-ondernemingen en andere KMO-types moet worden gemaakt, worden „micro-ondernemingen” omschreven als ondernemingen met minder dan tien werknemers.

6. Indien ondernemingen op de balansdatum boven of onder de aangegeven werknemersdrempels of financiële maxima blijven, verkrijgen, respectievelijk verliezen, zij de hoedanigheid van „KMO”, „middelgrote onderneming”, „kleine onderneming” of „micro-onderneming” eerst indien die omstandigheid zich gedurende twee opeenvolgende boekjaren voordoet.

7. Het aantal werknemers komt overeen met het aantal jaararbeidseenheden (JAE), zijnde het aantal gedurende een jaar voltijds werkende werknemers, waarbij deeltijdwerkers en seizoenarbeiders in fracties van JAE worden uitgedrukt. Het in aanmerking te nemen referentiejaar is het laatste afgesloten boekjaar.

8. De voor de omzet en het balanstotaal te hanteren drempels zijn die welke betrekking hebben op het laatste afgesloten boekjaar van twaalf maanden. Bij recent opgerichte ondernemingen waarvan de jaarrekening nog niet is afgesloten, dienen de in aanmerking te nemen bedragen te worden bepaald door middel van een in de loop van het boekjaar te goeder trouw gemaakte schatting.

Artikel 2

De Commissie stelt telkens wanneer daaraan behoefte bestaat en gewoonlijk om de vier jaar te rekenen vanaf de vaststelling van deze aanbeveling, de voor de omzet en het balanstotaal gekozen maxima bij, teneinde met de veranderende economische omstandigheden in de Gemeenschap rekening te houden.

Artikel 3

1. De Commissie verplicht zich ertoe de nodige maatregelen te treffen om zich ervan te vergewissen dat de in artikel 1 vervatte definitie van de KMO's in alle door haar beheerde programma's wordt toegepast waarin de termen „KMO”, „middelgrote onderneming”, „kleine onderneming” of „micro-onderneming” voorkomen.

2. De Commissie verplicht zich ertoe de nodige maatregelen te treffen om de statistieken die zij opstelt, naar de volgende grootteklassen aan te passen:

- 0 werknemers,
- 1 tot en met 9 werknemers,
- 10 tot en met 49 werknemers,
- 50 tot en met 249 werknemers,
- 250 tot en met 499 werknemers,
- 500 werknemers of meer.

3. De lopende communautaire programma's waarin de KMO's aan de hand van andere criteria worden gedefinieerd dan die

bedoeld in artikel 1, blijven tijdens een overgangperiode op ondernemingen die bij de vaststelling van die programma's als KMO's werden aangemerkt, van toepassing. De definitie van de KMO's die in het kader van die programma's wordt gehanteerd, mag slechts worden gewijzigd door overneming van de in de onderhavige aanbeveling vervatte definitie, waarbij de afwijkende definitie wordt vervangen door een verwijzing naar de onderhavige aanbeveling. De overgangperiode behoort in beginsel uiterlijk op 31 december 1997 te verstrijken. De juridisch bindende verplichtingen die de Commissie op grond van deze programma's heeft aangegaan, blijven echter onverlet.

4. Wanneer Vierde Richtlijn 78/660/EEG zal worden gewijzigd, zal de Commissie voorstellen om de thans geldende criteria voor de definitie van „KMO's” te vervangen door een verwijzing naar de in deze aanbeveling vervatte definitie.

5. In alle door de Commissie vastgestelde bepalingen die de termen „KMO”, „middelgrote onderneming”, „kleine onderneming” of „micro-onderneming”, of enige andere gelijkaardige term bevatten, zal naar de in deze aanbeveling vervatte definitie worden verwezen.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 3 april 1996

inzake het overeenkomstig Richtlijn 90/220/EEG van de Raad in de handel brengen van genetisch gemodificeerde sojabonen (*Glycine max L.*) met verhoogde tolerantie voor het herbicide glyfosaat

(Voor de EER relevante tekst)

(96/281/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu ⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn 94/15/EG van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13,

Overwegende dat in de artikelen 10 tot en met 18 van Richtlijn 90/220/EEG is voorzien in een communautaire procedure waardoor de bevoegde instantie van een Lid-Staat toestemming kan geven voor het in de handel brengen van uit genetisch gemodificeerde organismen bestaande produkten;

Overwegende dat bij de bevoegde instanties van een Lid-Staat (het Verenigd Koninkrijk) een kennisgeving betreffende het in de handel brengen van een dergelijk produkt is ingediend;

Overwegende dat de bevoegde instanties van het Verenigd Koninkrijk het betrokken dossier vervolgens met een gunstig advies aan de Commissie hebben toegezonden;

Overwegende dat de bevoegde instanties van andere Lid-Staten met betrekking tot dat dossier bezwaren hebben gemaakt;

Overwegende dat luidens artikel 13, lid 3, van Richtlijn 90/220/EEG de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 21 van die richtlijn een besluit dient te nemen;

Overwegende dat volgens de kennisgeving het produkt is bedoeld om in de handel te worden gebracht voor behandeling in het milieu tijdens de invoer en vóór en tijdens de opslag, alsmede voor verwerking ervan tot niet-levensvatbare sojaboonfracties, doch niet voor gebruik als zaaigoed;

Overwegende dat de Commissie, na elk bezwaar in het licht van de reikwijdte van Richtlijn 90/220/EEG en van in het dossier vervatte informatie te hebben onderzocht, tot de volgende bevindingen is gekomen:

- er is geen reden om aan te nemen dat de introductie in sojabonen van genen die voor glyfosaattolerantie en voor het chloroplasttransitpeptide coderen, in enig opzicht nadelige gevolgen voor de menselijke gezondheid en voor het milieu heeft;
- er zijn geen veiligheidsredenen die rechtvaardigen dat tussen het produkt en andere sojabonen onderscheid wordt gemaakt;
- er zijn geen veiligheidsredenen die tot etikettering nopen waarop wordt vermeld dat het produkt door genetische-modificatietechnieken is verkregen;

Overwegende dat artikel 11, lid 6, en artikel 16, lid 1, van Richtlijn 90/220/EEG bijkomende waarborgen bieden indien nieuwe informatie over de risico's van het produkt beschikbaar komt;

Overwegende dat deze beschikking geen beletsel vormt voor de toepassing, overeenkomstig de communautaire wetgeving, van bepalingen van Lid-Staten inzake de veiligheid van menselijke of van diervoeding, voor zover deze bepalingen niet specifiek betrekking hebben op de genetische modificatie van het produkt of de bestanddelen daarvan;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het bij artikel 21 van Richtlijn 90/220/EEG ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. Onverminderd andere communautaire wetgeving en overeenkomstig de leden 2 en 3 geven de bevoegde instanties van het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 13 van Richtlijn 90/220/EEG toestemming tot het in de handel brengen van het hierna omschreven produkt, waarvan de kennisgeving door Monsanto Europe is geschied (ref. C/UK/94/M3/1).

⁽¹⁾ PB nr. L 117 van 8. 5. 1990, blz. 15.

⁽²⁾ PB nr. L 103 van 22. 4. 1994, blz. 20.

Het produkt bestaat uit sojabonen die zijn afgeleid van een sojaboon (*Glycine max* L. cv A 5403)lijn (40-3-2) waarin de volgende sequenties zijn ingebracht:

één exemplaar van het gen dat voor glyfosaattolerantie CP4 5 enolpyruvylshikimaat-3-fosfaatsynthase (CP4 EPSPS) afkomstig van *Agrobacterium* sp stam CP4 codeert, en de voor het chloroplasttransitpeptide (CTP) coderende sequentie van *Petunia hybrida* met de promotor P-E35S van het bloemkoolmozaïekvirus en de terminator van het nopalinesynthasegen uit *Agrobacterium tumefaciens*.

2. De toestemming geldt voor elk produkt dat afkomstig is van kruisingen van het produkt met traditioneel gekweekte sojaboonlijnen.

3. De toestemming geldt voor de volgende gebruikswijzen van het produkt: behandeling in het milieu tijdens invoer, vóór en tijdens opslag ervan, alsmede voor en tijdens verwerking ervan tot niet-levensvatbare producten.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 3 april 1996.

Voor de Commissie

Ritt BJERREGAARD

Lid van de Commissie

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 10 april 1996

tot reorganisatie van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek

(96/282/Euratom)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Artikel 2

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op de artikelen 8 en 131, tweede alinea,

Gezien het advies van de raad van beheer van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek (GCO),

Overwegende dat het GCO bij Besluit 85/593/Euratom van de Commissie van 20 november 1985 tot reorganisatie van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Besluit 94/809/Euratom⁽²⁾, een op zijn taken afgestemde structuur heeft gekregen;

Overwegende dat het, teneinde ervoor te zorgen dat de activiteiten van het GCO zo doelmatig mogelijk plaatsvinden en volledig met de prioriteiten van de Commissie in overeenstemming zijn, dienstig is deze structuur te wijzigen telkens wanneer de Commissie dat nodig acht;

Overwegende dat de Commissie op 16 januari 1996 heeft besloten dat het GCO een autonoom directoraat-generaal van de Commissie wordt, zodat het, wat het beheer betreft, de voor een goede uitvoering van zijn taken vereiste autonomie verkrijgt;

Overwegende dat bijgevolg Besluit 85/593/Euratom alsmede de wijzigingen daarop door dit besluit dienen te worden vervangen,

BESLUIT:

Artikel 1

Het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek, hierna „GCO” genoemd, bestaat uit vestigingen die door de Commissie zijn opgericht om zorg te dragen voor de uitvoering van onderzoekprogramma's van de Gemeenschap en van andere taken waarmee de Commissie het GCO belast.

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1985, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. L 330 van 21. 12. 1994, blz. 64.

De organen van het GCO zijn:

- de directeur-generaal,
- de raad van beheer,
- het wetenschappelijk comité.

Artikel 3

Het GCO staat onder het gezag van een directeur-generaal die door de Commissie wordt benoemd. De directeur-generaal en een deel van de rechtstreeks onder hem ressorterende diensten hebben hun standplaats te Brussel.

De directeur-generaal neemt in het kader van de geldende regelingen en de hem gedelegeerde bevoegdheden alle nodige maatregelen voor de goede werking van het GCO.

Door de directeur-generaal worden, onderscheidenlijk wordt, onder de hierna volgende voorwaarden:

- voor de sectoren waarin het GCO werkzaam is, de ontwerp-programma's met de desbetreffende financiële gegevens opgesteld, die aan de Commissie dienen te worden voorgelegd,
- de strategie van het GCO uitgestippeld, met name voor de activiteiten met een concurrerend karakter, en worden de nodige maatregelen getroffen met het oog op de uitvoering van die activiteiten,
- met derden onderhandelingen gevoerd over contracten en contracten gesloten,
- zorg gedragen voor de uitvoering van de programma's en voor het financieel beheer,
- de interne organisatie van het GCO vastgesteld, waarbij met name rekening wordt gehouden met de eisen van de begroting,
- binnen het kader van de bevoegdheden die hem zijn verleend, de bevoegdheden uitgeoefend die krachtens het statuut van de ambtenaren aan het tot aanstelling bevoegde gezag en krachtens de regeling welke van toepassing is op de overige personeelsleden aan het gezagsorgaan dat bevoegd is aanstellingsovereenkomsten aan te gaan, zijn verleend.

Artikel 4

1. Er wordt een raad van beheer van het GCO ingesteld. Deze bestaat uit de volgende leden:

- a) één vertegenwoordiger op hoog niveau van elke Lid-Staat, die op voordracht van de autoriteiten van de betrokken Lid-Staat door de Commissie wordt benoemd;
- b) een voorzitter die door de onder a) bedoelde vertegenwoordigers van de Lid-Staten wordt gekozen.

Alle leden worden benoemd voor een hernieuwbare ambtstermijn van drie jaar.

2. De raad van beheer heeft tot taak de directeur-generaal te assisteren en de Commissie van advies te dienen inzake:

- de rol van het GCO in het kader van de communautaire strategie inzake onderzoek en ontwikkeling;
- het wetenschappelijk/technisch en financieel beheer van het GCO en de uitvoering van de aan het GCO toevertrouwde taken.

De directeur-generaal wint in verband met de aan hem door de Commissie gedelegeerde aangelegenheden en in overeenstemming met het geheel van meer in het bijzonder de raad van beheer betreffende aangelegenheden, over voorstellen, alvorens deze ten uitvoer te brengen, het advies van de raad van beheer in.

Voor elk, voor een besluit van de Commissie aan haar voorgelegd vraagstuk is voorafgaand advies van de raad van beheer vereist.

De raad van beheer behandelt meer in het bijzonder:

- i) voorstellen voor specifieke programma's die door het GCO dienen te worden uitgevoerd, alsmede voorstellen voor aan het GCO toe te vertrouwen andere, nieuwe taken;
- ii) het opstellen van de strategische meerjarenplanning die alle activiteiten van het GCO omvat, alsmede ieder jaar uiterlijk op 31 december de daarmee overeenstemmende jaarlijkse werkplanning, waarin de doelstellingen van elk werkprogramma voor het komende jaar worden aangegeven en die een beknopte beschrijving van het programma met streefdata, wetenschappelijke mijlpalen en ramingen van de uitgaven behelst;
- iii) het volgen van de specifieke programma's voor OTO van het GCO, d.w.z.
 - de uitvoering ervan, waarbij er met name op dient te worden toegezien dat zij aan de behoeften van de Gemeenschap beantwoorden;

- de wijze waarop de evolutie van deze programma's aansluit bij de specifieke programma's van werkzaamheden van derden in het kader van de kaderprogramma's; hiertoe organiseert de raad van beheer jaarlijks overleg met de comités van de betrokken programma's;

- de eventuele aanpassingen ervan;

- iv) het volgen van de op het opdrachtgever/uitvoerder-beginsel berustende betrekkingen met andere diensten van de Commissie en met derden;

- v) de strategie inzake de activiteiten van het GCO met een concurrerend karakter en het volgen daarvan;

- vi) het opstellen van voorstellen voor de jaarlijkse begroting van het GCO en het volgen van de uitvoering daarvan;

- vii) — de organisatie van het GCO,

- het financieel beheer van het GCO,

- belangrijke investeringen,

- de uitvoering van de onderzoeksprogramma's van het GCO,

- de evaluatie van deze programma's door „visitatiecommissies” samengesteld uit onafhankelijke deskundigen, en het opvolgen van hun aanbevelingen;

- viii) het personeelsbeleid, met bijzondere nadruk op:

- het opstellen van voorstellen voor het personeelsbeleid van het GCO;

- de aspecten van de mobiliteit van het personeel en de uitwisseling van wetenschappelijk en technisch personeel met openbare en particuliere instellingen in de Lid-Staten;

- ix) benoemingen van personeel op hoog niveau bij het GCO alsmede verlenging of beëindiging daarvan.

3. De raad van beheer brengt advies uit op basis van een gekwalificeerde meerderheid overeenkomstig artikel 118, lid 2, van het EGA-Verdrag, waarbij de stemmen op de daar beschreven wijze worden gewogen. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie houdt met de adviezen van de raad van beheer zoveel mogelijk rekening. Indien de raad van beheer niet met een voorstel van de directeur-generaal instemt, wordt de zaak voorgelegd aan de Commissie die ter zake een besluit neemt. De raad van beheer wordt van dit besluit in kennis gesteld. Indien het besluit niet met het advies van de raad van beheer in overeenstemming is, wordt de Raad daarvan onverwijld in kennis gesteld. De Raad wordt tevens van de redenen voor dat besluit in kennis gesteld.

Wanneer de Commissie een advies van de raad van beheer inzake aangelegenheden waarvoor een besluit van

de Commissie vereist is, niet aanvaardt, wordt de uitvoering van die aangelegenheden betreffende maatregelen één maand uitgesteld; binnen deze maand wordt de zaak opnieuw aan de raad van beheer voorgelegd en wordt een nieuw advies gevraagd. Zodra dit advies is ontvangen, dan wel na afloop van bovenbedoelde maand, neemt de Commissie een eindbesluit waarvan zij de raad van beheer in kennis stelt. Indien de Commissie het advies van de raad van beheer niet kan aanvaarden, stelt zij de Raad met opgave van redenen onverwijld van haar besluit in kennis. De Commissie houdt de raad van beheer op de hoogte van haar het GCO betreffende besluiten over alle aangelegenheden waarover de raad van beheer advies heeft uitgebracht.

De raad van beheer kan met inschakeling van de Commissie ambtshalve aan de Raad en het Europees Parlement advies uitbrengen over alle tot het GCO-terrein behorende vraagstukken.

4. De raad van beheer maakt zijn opmerkingen op het door de directeur-generaal opgestelde jaarlijkse beheersverslag. Deze opmerkingen worden samen met het door de Commissie goedgekeurde jaarlijkse beheersverslag aan de Raad en het Europees Parlement toegezonden.

De raad van beheer adviseert de directeur-generaal over de organisatie van de evaluatie van de door het GCO uitgevoerde taken, zowel wat de wetenschappelijke en technische resultaten als wat het administratieve en financiële beheer van het GCO betreft; tevens adviseert de raad van beheer over de selectie van de onafhankelijke deskundigen waarop een beroep wordt gedaan om aan deze evaluatie deel te nemen. De raad van beheer maakt zijnerzijds opmerkingen bij het resultaat van deze evaluaties.

5. De raad van beheer vergadert ten minste viermaal per jaar.

De raad van beheer stelt zijn reglement van orde vast waarin onder meer de organisatie van zijn werkzaamheden wordt beschreven.

Het GCO verzorgt het secretariaat van de raad van beheer en verstrekt de raad van beheer alle informatie die hij nodig heeft.

Artikel 5

Aan de directeur-generaal wordt een wetenschappelijk comité van het GCO toegevoegd.

Het wetenschappelijk comité bestaat voor de helft uit door de directeur-generaal benoemde leden die hij uit de voornaamste afdelingshoofden en projectleiders en uit het wetenschappelijk personeel op hoog niveau kiest, en voor de helft uit vertegenwoordigers van het wetenschappelijk

en technisch personeel die door dat personeel worden gekozen.

Het wetenschappelijk comité wordt regelmatig door de directeur-generaal geraadpleegd over alle vraagstukken van wetenschappelijke en technische aard die verband houden met de activiteiten van het GCO. In dit verband neemt het met name deel aan het opstellen van ontwerp-programma's.

Artikel 6

1. Uitgaande van het algemene beleid dat door de Raad en het Europees Parlement is vastgesteld en van de algemene richtsnoeren die door de Commissie zijn gegeven, stelt de directeur-generaal de ontwerp-programma's op voor de sectoren waarin het GCO werkzaam is.

2. De raad van beheer wordt over de ontwerp-programma's geraadpleegd.

3. Zodra de Commissie over de ontwerp-programma's beschikt, onderzoekt zij deze in het licht van het algemene beleid en de budgettaire situatie van de Gemeenschap. Zij stelt onder de in het Verdrag bepaalde voorwaarden de voorstellen vast en dient deze in bij de Raad.

Artikel 7

1. De directeur-generaal van het GCO is verantwoordelijk voor de goede uitvoering van de aan het GCO opgedragen programma's. Hij geeft in zijn besluiten richting aan de werkzaamheden van de instituten en diensten, met name ten aanzien van de keuze tussen de wegen die naar de verwezenlijking van de programmadoelstellingen leiden.

2. Hij verstrekt de Commissie alle gegevens die zij voor de opstelling van de in artikel 11 van het EGA-Verdrag voorgeschreven verslagen nodig heeft.

3. De directeur-generaal van het GCO ziet er, indien nodig, zowel bij de uitvoering als bij de uitwerking van de programma's op toe dat, rekening houdende met de wetenschappelijke en industriële infrastructuur van het GCO, alles wordt gedaan om de samenhang en een rationele inpassing bij de achtereenvolgende programma's te waarborgen. De directeur-generaal treft in het bijzonder voorbereidingen voor een tweejaarlijks plaatsvindend, hernieuwd programmaonderzoek.

Artikel 8

1. De directeur-generaal van het GCO stelt elk jaar, met het oog op de opstelling van het desbetreffende deel van

het voorontwerp van begroting van de Gemeenschappen, de voor de uitvoering van de programma's benodigde financiële gegevens vast. Deze gegevens betreffen met name de ramingen van ontvangsten en uitgaven in verband met de uitvoering van concurrerende werkzaamheden door het GCO.

De bepalingen van artikel 6 zijn van overeenkomstige toepassing voor de opstelling van de voorontwerpen van begroting met betrekking tot de onderzoeksactiviteiten.

2. De directeur-generaal van het GCO geeft opdracht tot betaling van de uitgaven van het GCO en tekent de betalingsstukken en ontvangstbewijzen. Hij sluit contracten en verleent machtiging tot kredietoverschrijvingen.

3. De directeur-generaal legt aan het einde van elk begrotingsjaar de staat van uitgaven en ontvangsten over dat begrotingsjaar voor aan de Commissie.

4. De Commissie benoemt de ambtenaar die belast is met het toezicht op het aangaan van betalingsverplichtingen en het verstrekken van betalingsopdrachten, alsmede met de controle op de ontvangsten.

5. De Commissie benoemt de rekenplichtige belast met de betaling der uitgaven, de inning van de ontvangsten, alsmede met het beheer over de geldmiddelen en effecten, voor de bewaring waarvan hij verantwoordelijk is.

Artikel 9

1. De directeur-generaal oefent, binnen het kader van de bevoegdheden die hem zijn verleend, met betrekking tot het GCO-personeel de bevoegdheden uit die aan het tot aanstelling bevoegde gezag zijn verleend.

2. Wat de ambtenaren en de personeelsleden in de rangen A1 en A2 betreft worden evenwel de bevoegdheden, genoemd in de artikelen 29, 49, 50 en 51 alsmede in titel VI van het statuut op voorstel van de directeur-generaal door de Commissie uitgeoefend.

3. De directeur-generaal treft namens de Commissie alle maatregelen die ter verzekering van de veiligheid van de onder zijn verantwoordelijkheid vallende personen en installaties noodzakelijk zijn.

Artikel 10

De directeur-generaal van het GCO kan aan de adjunct-directeur-generaal en de directeuren de hem verleende bevoegdheden delegeren.

Gedaan te Brussel, 10 april 1996.

Voor de Commissie

Edith CRESSON

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 11 april 1996

houdende goedkeuring van het programma voor de uitroeiing van de ziekte van Aujeszky
in Luxemburg

(Voor de EER relevante tekst)

(96/283/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/25/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 9, lid 3,

Overwegende dat Luxemburg in februari 1993 is begonnen met de uitvoering van een programma voor de uitroeiing van de ziekte van Aujeszky; dat de Commissie dit programma bij Beschikking 93/200/EEG ⁽³⁾ heeft goedgekeurd voor een periode van drie jaar en dat die periode op 14 maart 1996 is verstreken;

Overwegende dat dit programma nog niet volledig is uitgevoerd; dat dit programma Luxemburg in staat zal stellen deze ziekte in de toekomst uit te roeien;

Overwegende dat het derhalve dienstig is de goedkeuring van het programma met drie jaar te verlengen;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

Artikel 1

Het door Luxemburg ingediende programma voor de uitroeiing van de ziekte van Aujeszky wordt goedgekeurd voor een periode van nogmaals drie jaar.

Artikel 2

Luxemburg doet uiterlijk op 15 april 1996 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen voor de tenuitvoerlegging van het in artikel 1 bedoelde programma in werking treden.

Artikel 3

Deze beschikking treedt in werking op 15 april 1996.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 11 april 1996.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64.

⁽²⁾ PB nr. L 243 van 11. 10. 1995, blz. 16.

⁽³⁾ PB nr. L 87 van 7. 4. 1993, blz. 14.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 12 april 1996

tot vaststelling van de lijst van maatregelen waarvoor Verordening (EEG) nr. 4045/89 van de Raad niet geldt

(96/284/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Artikel 1

Gelet op Verordening (EEG) nr. 4045/89 van de Raad van 21 december 1989 inzake de door de Lid-Staten uit te voeren controles op de verrichtingen in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw en houdende intrekking van Richtlijn 77/435/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3235/94 ⁽²⁾, en met name op artikel 1, lid 4,

De bij Verordening (EEG) nr. 4045/89 ingestelde controleregeling geldt niet voor de in de bijlage bij deze beschikking vermelde maatregelen.

Artikel 2

Overwegende dat in artikel 1, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 4045/89 uitdrukkelijk is bepaald dat een lijst wordt opgesteld van de maatregelen waarvoor de verordening niet geldt; dat het dienstig is om in deze lijst ook maatregelen op te nemen die zich, wegens hun aard, niet lenen tot een controle achteraf door verificatie van handelsdocumenten;

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 12 april 1996.

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van het Fonds,

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 388 van 30. 12. 1989, blz. 18.

⁽²⁾ PB nr. L 338 van 28. 12. 1994, blz. 16.

BIJLAGE

**MAATREGELEN WAARVOOR DE BIJ VERORDENING (EEG) Nr. 4045/89 INGESTELDE
CONTROLEREGELING NIET GELDT**

Verordening (EEG) nr. 1308/70 van de Raad van 29 juni 1970 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector vlas en hennep (PB nr. L 146 van 4. 7. 1970, blz. 1):

de in artikel 4 bedoelde maatregelen, voor zover de steun aan de producent is betaald

Verordening (EEG) nr. 1096/88 van de Raad van 25 april 1988 tot instelling van een communautaire regeling ter bevordering van de bedrijfsbeëindiging in de landbouw (PB nr. L 110 van 29. 4. 1988, blz. 1)

Verordening (EEG) nr. 1442/88 van de Raad van 24 mei 1988 inzake de toekenning van premies voor definitieve stopzetting van de wijnbouw op wijnbouwareaal in de wijnoogstjaren 1988/1989 tot en met 1995/1996 (PB nr. L 132 van 28. 5. 1988, blz. 3)

Verordening (EEG) nr. 1196/90 van de Raad van 7 mei 1990 inzake de sanering van de produktie van mandarijnen in de Gemeenschap (PB nr. L 119 van 11. 5. 1990, blz. 55)

Verordening (EEG) nr. 1200/90 van de Raad van 7 mei 1990 inzake de sanering van de produktie van appels in de Gemeenschap (PB nr. L 119 van 11. 5. 1990, blz. 63)

Verordening (EEG) nr. 1703/91 van de Raad van 13 juni 1991 tot invoering van een regeling voor het tijdelijk uit produktie nemen van bouwland voor het verkoopseizoen 1991/1992 en tot vaststelling van bijzondere maatregelen voor dat verkoopseizoen in het kader van de in Verordening (EEG) nr. 797/85 bedoelde regeling voor het uit produktie nemen van bouwland (PB nr. L 162 van 26. 6. 1991, blz. 1)

Verordening (EEG) nr. 2328/91 van de Raad van 15 juli 1991 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur (PB nr. L 218 van 6. 8. 1991, blz. 1):

de volgende afdelingen:

- Titel I — Uit produktie nemen van bouwland
- Titel II — Extensivering van de produktie
- Titel VII — Steun in gebieden die uit een oogpunt van bescherming van het milieu en de natuurlijke rijkdommen en behoud van natuur en landschap kwetsbaar zijn
- Titel VIII — Bosbouwmaatregelen op landbouwbedrijven

Verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproduktiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer (PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 85)

Verordening (EEG) nr. 2079/92 van de Raad van 30 juni 1992 tot instelling van een communautaire steunregeling voor vervroegde uittreding in de landbouwsector (PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 91)

Verordening (EEG) nr. 2080/92 van de Raad van 30 juni 1992 tot instelling van een communautaire steunregeling voor bosbouwmaatregelen in de landbouw (PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 96)

Verordening (EEG) nr. 2505/95 van de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de sanering van de produktie van perziken en nectarines in de Gemeenschap (PB nr. L 258 van 28. 10. 1995, blz. 1)

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 12 april 1996

houdende wijziging van Beschikking 94/278/EG tot vaststelling van de lijst van derde landen waaruit de Lid-Staten de invoer van bepaalde produkten als bedoeld bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad toestaan

(Voor de EER relevante tekst)

(96/285/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van produkten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/103/EG van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 2, onder a),

Overwegende dat bij Beschikking 94/278/EG van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/166/EG ⁽⁴⁾, lijsten zijn vastgesteld van derde landen waaruit de Lid-Staten de invoer toestaan van bepaalde produkten als bedoeld in Richtlijn 92/118/EEG;

Overwegende dat hoofdstuk 1 van bijlage II van Richtlijn 92/118/EEG bij Beschikking 95/338/EG van de Commissie ⁽⁵⁾ zo is gewijzigd dat onderscheid wordt gemaakt tussen enerzijds de lijst van derde landen waaruit de Lid-Staten de invoer van vers vlees van pluimvee toestaan, en anderzijds de lijst van derde landen waaruit zij de invoer van bepaalde vleesprodukten op basis van vlees van pluimvee toestaan;

Overwegende dat het daarom aanbeveling verdient de bestaande lijst van derde landen waaruit de Lid-Staten de invoer van eieren en eiprodukten toestaan zoals vastgesteld in deel VIII van de bijlage van Beschikking 94/278/EG, zo te wijzigen dat de lijst voor eiprodukten in overeenstemming wordt gebracht met die voor vleesprodukten op basis van vlees van pluimvee die een warmtebehandeling hebben ondergaan;

Overwegende dat Beschikking 94/278/EG voorts de lijst bevat van derde landen waaruit de Lid-Staten de invoer toestaan van voeder voor gezelschapsdieren waarin laag-risicomateriaal in de zin van Richtlijn 90/667/EEG van de Raad ⁽⁶⁾ is verwerkt;

Overwegende dat de Commissie in de Democratische Socialistische Republiek Sri Lanka een veterinaire controle heeft uitgevoerd op verzoek van de autoriteiten van dit land; dat bij dit controlebezoek is gebleken dat Sri Lanka kan voldoen aan de gezondheidseisen die voor bepaalde typen voeder voor gezelschapsdieren worden gesteld; dat het daarom dienstig is Sri Lanka op te nemen in de lijst van de landen waaruit de invoer van bepaalde soorten voeder voor gezelschapsdieren in de Europese Gemeenschap is toegestaan;

⁽¹⁾ PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 49.

⁽²⁾ PB nr. L 24 van 31. 1. 1996, blz. 28.

⁽³⁾ PB nr. L 120 van 11. 5. 1994, blz. 44.

⁽⁴⁾ PB nr. L 39 van 17. 2. 1996, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB nr. L 200 van 24. 8. 1995, blz. 35.

⁽⁶⁾ PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51.

Overwegende dat het dienstig is om naar aanleiding van een van de Indiase autoriteiten ontvangen verzoek India op te nemen in de lijst van derde landen waaruit de Lid-Staten de invoer van slakken toestaan;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De bijlage van Beschikking 94/278/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Deel VIII wordt vervangen door:

„DEEL VIII

Lijst van derde landen waaruit de Lid-Staten de invoer toestaan van voor menselijke consumptie bestemde eieren en eiprodukten

A. Eieren:

Alle derde landen die voorkomen in de in Beschikking 94/85/EG opgenomen lijst.

B. Eiprodukten:

Alle derde landen die voorkomen in de lijst die is opgenomen in deel I van de bijlage van Beschikking 79/542/EEG.”.

2. Aan de tekst in deel X wordt het volgende toegevoegd:

„, en de volgende landen:

(LK) Sri Lanka (*).

(*) Uitsluitend voor gezelschapsdieren bestemde eetbare produkten die zijn vervaardigd uit ongelooide huiden van hoefdieren („dogchews”).”.

3. In deel XI wordt de volgende regel ingevoegd met inachtneming van de alfabetische volgorde op basis van de ISO-code:

„(IN) India”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 12 april 1996.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie
